A. D. 1920. N^RUS I.

CURRENDA

L. 248.

Wykaz duchownych majątków nieruchomych dla celów ustawy o reformie agrarnej.

Abyśmy przy wykonaniu ustawy o reformie agrarnej mogli skutecznie bronić interesów duchowieństwa i instytucyi kościelnych, potrzebujemy szczegółowego wykazu gruntów, stanowiących dobra duchowne tak plebańskie, jak kościelne i fundacyjne. Ponieważ sprawa reformy agrarnej pozostaje w ścisłym związku ze sprawą uregulowania dotacyi duchowieństwa i instytucyi kościelnych, dlatego pożądane nam są umotywowane wnioski i rzeczowe uwagi, któreby się mogły przyczynić do wszechstronnego oświetlenia tego zawiłego problemu.

Polecamy tedy wszystkim P. T. Rządcom parafii, aby *w terminie nieprzekraczalnym do 15-go lutego br.*, przedłożyli Nam wykazy gruntów duchownych, **osobno plebańskich, osobno kościelnych, a osobno fundacyjnych** — według dołączonego do tej Kurendy formularza.

Zależy nam *na bardzo dokładnych danych*, których dostarczą arkusze posiadłości gruntowej, względnie księgi inwentarza. Gdyby brakowało arkuszy gruntowych lub inwentarzy, należy zasięgnąć informacyi w odnośnym Urzędzie podatkowym względnie w oddziale hipotecznym Sądu powiatowego.

Gdyby grunta stanowiły odrębne ciało tabularne, należy to wyraźnie zaznaczyć w rubryce: Uwagi.

W tejże rubryce uwagi należy przedłożyć:

1) wnioski, które grunta z powodu swego położena, wysokiego stopnia kultury itd. winny być wyłączone z pod obowiązku parcelacyi w rozmiarze odpowiednim miejscowym stosunkom i przydzielone proboszczowi, względnie instytutowi kościelnemu np. domowi ubogich, szpitalowi parafialnemu na utrzymanie gospodarstwa domowego.

W stawianiu jednak wniosków o wyłączenie z pod parcelacyi trzeba być powściągliwym i każde żądanie należycie uzasadnić.

Dla orientacyi podajemy, że duchowieństwo z b. zaboru rosyjskiego nie stawia wyższego żądania, jak zatrzymanie dla proboszcza dotychczasowych sześciu morgów gruntu. Oczywiście, że ze względu na stosunki agrarne i społeczne naszego kraju, przydział ten jest stanowczo za szczupły i winien być znacznie powiększony.

2) wnioski, które kompleksy gruntów i w jakim obszarze należy wyłączyć z pod obowiązku parcelacyi aby:

a) umożliwić dotacyę nowej stacyi duchownej w obrębie tej parafii,

b) założyć i uposażyć ochronkę parafialną przydziałem gruntu około 10 morgowym,

c) umożliwić zaprowadzenie szkoły w gminie, gdzie nie można liczyć na pomoc innych czynników,

d) umożliwić budowę i utrzymanie przytuliska parafialnego dla starców i kalek,

e) zapewnić miejsce pod budowę Domu parafialnego, który powinien być przy każdym kościele,

f) zabezpieczyć utrzymanie służby kościelnej.

3) Wszystkie ciężary a więc opłaty, daniny, podatki i inne świadczenia, Msze św. do odprawienia tak erekcyjne, jak dotacyjne i fundacyjne i t. p.

Wykazy te należy przedkładać wprost kuryi Biskupiej w nieprzekraczalnym terminie, powtarzamy z naciskiem, do połowy lutego br.

L. 470.

Msze św. Związku mszalnego do odprawienia.

Msze św. na intencyę osób wpisanych do dyecezalnego Związku mszalnego w I. półroczu b. r. t. j. do 30. czerwca 1920. odprawią następujący p. t. Kapłani:

Gajewski, Garlik, Gawęda, Gawlicki, Gawor, Gawroński Ant., Gliński, Głuc, Gołąb, Dr. Góralik, Grecki, Grochola, Grochowski, Grodnicki, Grodniewski Stan., Grotowski, Gruszczyński, Gruszkowski, Gruszowiecki, Grzyb Mich., Grzyb Stan., Guzik, Gwiżdż, Habas, Habela, Halak, Harbut, Hęciński, Jachna, Jagiełka Ap., Jagiełka Joan., Jakus, Janas, Janik, Janisz, Jankowski, Jaroch, Jarzębiński, Jasiak, Jasiński.

O odprawieniu tej Mszy św. zechcą p. t. wymienieni Kapłani w swoim czasie Nas powiadomić.

L. 6456/19.

Alienacya dobra kościelnego.

Kodeks prawa kanonicznego wyraźnie domaga się przy alienacyi dóbr kościelnych pomiędzy innymi warunkami także tego, by *za podstawę* jej służyło *orzeczenie rzeczoznawców na piśmie* wydane *co do wartości przedmiotu* alienacyi względnie wysokości czynszu, jaki się powinno uzyskać za przedmiot dzierżawy i zastrzega, iż alienacya *nie może* przyjść do skutku *za mniejszą cenę,* jak tylko za cenę ustaloną przez rzeczoznawców, a ma się odbywać drogą *publicznej licytacyi* albo przynajmniej powinna być podaną do powszechnej wiadomości i rzecz należy temu alienować, kto ofiaruje cenę najwyższą.

Spełnienia tych warunków domaga się kodeks tak przy alienacyi w ścisłem tego słowa znaczeniu, jak i przy każdym kontrakcie, z powodu którego mógłby

ucierpieć interes kościoła, a więc także przy kontrakcie dzierżawy. (Por. Kan. 1530, 1531, 1533, 1541).

Polecamy P. T. Duchowieństwu, by się na przyszłość ściśle stosowało do tych wymogów prawa kanonicznego. Gdyby jednak w poszczególnym wypadku wykonanie któregokolwiek z powyższych postulatów było bardzo trudne lub nawet niemożliwe lub ze względu na lokalne stosunki nie wskazane, należy to w prośbie do Kuryi naszej skierowanej wykazać i uzasadnić.

Wszelkie tego rodzaju prośby mają być przedkładane przez Urząd dziekański, który nie poprzestanie tylko na przesłaniu nam operatu, lecz ma stwierdzić osnowę prośby, wyraźnie dodając, czy alienacyę tę uważa za korzystną dla kościoła.

Ze względu na postanowienie kanonu 1541, § 1, polecamy przy kontraktach dzierżawy trzymać się wiernie wzoru podanego w Kurendzie XI. z r. 1909.

Nadto zwracamy uwagę, iż nawet na jednoroczną dzierżawę potrzebne jest nasze pozwolenie względnie zatwierdzenie, a wszelkie tego rodzaju kontrakty bez naszej aprobaty zawarte będą nieważne.

Zniesienie uwolnienia przesyłek urzędowych od opłaty pocztowej.

Rozporządzeniem Ministerstwa poczt i telegrafów z dnia 5. września 1919. zniesione zostało od dnia 1. listopada 1919 dotychczasowe uwolnienie przesyłek urzędowych od opłaty pocztowej. Z rozporządzenia tego podajemy najważniejsze postanowienia:

Art. 3. Urzędowe pocztowe marki.

Zarząd poczt i telegrafów wyda osobne marki pocztowe dla opłacania przesyłek urzędowych. Prawo używania tych marek urzędowych będą miały tylko władze i urzędy państwowe i samorządne, wykonujące czynności publiczne oraz instytucye i zakłady, utrzymywane wyłącznie z funduszów tych urzędów. Przesyłki do zagranicy nie mogą być opłacane markami urzędowemi, lecz zwykłemi markami pocztowemi według ogólnej taryfy międzynarodowej.

Pobieranie marek urzędowych w urzędach pocztowych odbywać się będzie w stałych terminach w zasadzie raz w miesiącu. W celu wczesnego zaopatrzenia urzędów pocztowych w potrzebną ilość marek urzędowych zamawiać będą urzędy państwowe i samorządne potrzebne im marki zapomocą szczegółowego wykazu przedstawianego także w stałych terminach. Terminy te wyznaczą okręgowe Dyrekcye poczt i telegrafów. Na szczególne życzenie będą mogły urzędy pobierać marki zapomocą osobnych książek poborowych lub za osobnem pokwitowaniem przez urząd pocztowy. Płacić się będzie za nie gotówką przy poborze.

Dopóki marki urzędowe nie będą wydane, należy używać do posyłek urzędowych zwykłych marek pocztowych.

Taryfa.

a) Pisma urzędowe:	b) Druki urzędowe:
1. do 50 gr. . . 25 fen. (hal.)	1. do 50 gr. . . . . . . 5 fen. (hal.)
2. „ 250 „ . . 50 „ „	2. „ 250 „ . . . . . . 10 „ „
3. „ 1 kg. . . 1 mk. 50 fen. (1·50 K.)	3. „ 1 kg. . . . . . . 25 „ „
4. „ 2 „ . . 2 „ — „ (2·— „)	4. „ 3 „ . . . . 50 „ „
	5. „ 5 „ . . . . . . 1 mk. (1 K.)

Art. 5. Sposób nadania pism i druków urzędowych.

Pisma i druki opłacane według taryfy urzędowej winne być nadawane przy okienku pocztowem za osobną urzędową książką nadawczą. Do skrzynek nadawczych wolno wrzucać tylko przesyłki opłacone zwykłemi markami pocztowemi i według taryfy ogólnej.

W książkach nadawczych potwierdza przyjmujący organ pocztowy tylko ogólną ilość nadanych przesyłek zwykłych, a na życzenie także i ogólną sumę opłaty pocztowej. Urzędom nadającym wolno jednak wpisywać przesyłki do książek nadawczych poszczególnie z wszelkiemi oznaczeniami, jakie będą uważały za potrzebne.

Art. 6. Opłata pism urzędowych do osób prywatnych.

Pisma urzędowe do osób i instytucyi prywatnych mają być opłacane tak jak wszystkie inne pisma urzędowe. W wypadkach jeśli chodzi o wyłączny interes osoby prywatnej i urząd nadający chce przerzucić opłatę pocztową na adresata, wolno mu wysłać pismo nieopłacone, ma jednak umieścić na przesyłce na stronie przedniej uwagę: „Urzędownie — opłatę pocztową uiści adresat“. Adresat opłaca przy odbiorze pojedynczą opłatę pocztową według taryfy ogólnej. Jeżeli adresat odmówi zapłaty, zwraca się pismo wysyłającemu jako niedoręczalne.

Postanowienie to odnosi się tylko do listów zwykłych i kart pocztowych, nie zaś do druków i posyłek poleconych, lub za recepisem zwrotnym. Te muszą być całkowicie przy nadaniu opłacone.

Z KURYI BISKUPIEJ.

W Tarnowie, dnia 15. stycznia 1920.

Ks. Dr. Stanisław Bulanda
kanclerz

† Leon
Biskup

Nakładem Kleru Dyecezalnego. Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie.